

การประเมินโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ
กรณีศึกษาชุมชนบึงบางซื่อ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
An Assessment of the Pracharath-Bueng Bang Sue
Development Project: A Case Study of Bueng Bang Sue
Community, Chatuchak District, Bangkok.

วัชรพล สุขสำราญ¹

Watcharapon Suksamran

¹ สาขาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Public Administration Program, Faculty of Political Science, Thammasat University

ได้รับบทความ: 26 สิงหาคม 2564

ปรับปรุงแก้ไข: 10 พฤศจิกายน 2564

ตอบรับตีพิมพ์: 11 พฤศจิกายน 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือในโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ 2. เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือของโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ และ 3. เพื่อศึกษาผลการดำเนินโครงการที่ได้รับจากการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ใช้ระเบียบวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลักจากคณะทำงานปฏิบัติการ ได้แก่ ภาคเอกชน ภาครัฐ และภาคประชาชน จำนวน 8 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง โดยการวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างแก่นสาระข้อมูล ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม

จากกลุ่มตัวอย่าง คือ ชาวชุมชนบึงบางซื่อ จำนวน 297 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือในโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ พบว่า เอสซีจี ดำเนินด้วยการตกลงร่วมกัน โดยอาศัยแรงจูงใจร่วม ซึ่งเกิดขึ้นจากใช้ภาวะผู้นำแบบอำนวยความสะดวกในฐานะผู้นำเครือข่าย ด้วยการเปิดโอกาสให้สำนักงานเขตจตุจักร ประธานสหกรณ์ ได้เข้ามาออกแบบเครือข่าย และร่วมสนับสนุนทรัพยากรดำเนินโครงการ อีกทั้งมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$)

2. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ พบว่า การตกลงร่วมกัน จุดแข็งเป้าหมายมีความชัดเจน จุดอ่อนการพูดคุยมีความยุ่งยาก โอกาสทุกหน่วยงานเกิดการวางบุคคล อุปสรรคไม่มีความคล่องตัวในการบริหารงาน ขณะที่แรงจูงใจร่วม จุดแข็งมีความเข้าใจพื้นที่ จุดอ่อนการสื่อสารไม่ค่อยมีความชัดเจน โอกาสชาวบ้านมีความสนใจต่อการพัฒนาที่อยู่อาศัย อุปสรรคบางคนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ส่วนความสามารถในการดำเนินโครงการ จุดแข็งหน่วยงานมีความรู้ความสามารถ จุดอ่อนทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ โอกาสหน่วยงานดูแลช่วยเหลือทำให้การดำเนินงานได้สะดวก และอุปสรรคชาวบ้านมีความกังวลต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

3. ผลการดำเนินโครงการที่ได้รับจากการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต พบว่า มีความสอดคล้องในแต่ละด้าน เช่น ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต อีกทั้งมีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$)

คำสำคัญ: การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ, โครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ, ชุมชนบึงบางซื่อ, กรุงเทพมหานคร

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the collaborative governance 2) analyze the strengths, weaknesses, opportunities, and threats, and 3) examine the overall operation from the collaborative governance in Pracharath-Bueng Bang Sue development project that consists of the context, input, process, and output. The study was the mixed methods research of qualitative and quantitative. The qualitative research was using the in-depth interview with 8 samples drawn from the private sectors, government sectors, and public sectors using the purposive sampling. The quantitative research used the questionnaires which selected 297 locals in Bueng Bang Sue. The statistical methods used in data analysis were means, standard deviation, and correlation analysis.

The findings were as follows:

1. The research of the project found that SCG proceeded the commitment by mutual motivation. It had arisen from the facilitative leadership because SCG was the network leader. SCG supported the project implementation resource and gave the chance to the director-general of Chatuchak District Office to co-design the system. In addition, the overall average was at a high level ($\bar{x}=3.91$).
2. The SWOT of the collaborative governance found the strength was clear goals. The weakness was complicated communication. The opportunity was appointed working position in every organization. The threat was the administration was inflexible. The mutual motivation showed that the strength was area understanding. The weakness was ambiguous communication. The

opportunity was the locals pay attention to the area development, but the threat was some people do not observe the condition. The ability of collaborative suggested that the strength was the expertness of organization. The weakness was everyone must comply the rule. The opportunity was the other sector supported the cause to the convenient administrative. The threat was people concerned about the changes would happen.

3. The collaborative governance showed that the operation of context, input, process, and output was consistent. In addition, the overall average was at a high level ($\bar{x}$ =3.94).

Keywords: Collaborative governance, Pracharath Bueng Bang Sue Development Project, Bueng Bang Sue Community, Bangkok

บทนำ

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญของการพัฒนาประเทศ เป้าหมายของการพัฒนาประเทศคือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่ดี และมีความเป็นอยู่ที่มีสุข ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วเป็นประเด็นที่มุ่งเน้นส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น หากประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีส่งผลให้ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมลดลงไปได้ (จุฬารัตน์ คนเพียร, 2558)

สำหรับประเทศไทยเริ่มมีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับแรก ในปี.ศ. 2500 ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับแรก ส่งผลให้เมืองหลวงมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วจากประเทศเกษตรกรรมเปลี่ยนมาสู่ศูนย์กลางทางการค้ามากขึ้นทำให้เศรษฐกิจมีความเจริญเติบโตแบบไม่สมดุลก่อให้เกิดการกระจุกตัวของภาคอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และเกิด

การโยกย้ายของประชาชนจากชนบทเข้ามาทำงานมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาสังคมเมือง หลวง เช่น ปัญหาส้วม ปัญหาคนว่างงาน และอื่น ๆ ตามมา ปัจจุบันประเทศไทยมีชุมชนแออัดทั่วประเทศ ประมาณ 5,500 ชุมชน หรือ 1.5 ล้านครัวเรือน คิดเป็นจำนวนประชากร 6.75 ล้านคน และประชากรส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดเป็นผู้มีรายได้น้อย ไม่สามารถเข้าถึงที่อยู่อาศัยได้ เมื่อไม่สามารถเข้าถึงที่อยู่อาศัยได้ผู้ที่มีรายได้น้อย จึงต้องพึ่งตัวเองด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น บุกรุกพื้นที่ว่าง เช่นเดียวกับชุมชนบึงบางซื่อในปัจจุบัน (สุชุม เฉลยทรัพย์ และ ศมนันท์ ทองธรรมชาติ, 2557)

ชุมชนบึงบางซื่อ หรือชุมชนบ่อฝรั่ง เป็นหนึ่งชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประสบปัญหาโดยเฉพาะเรื่องคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัย เพราะพื้นที่แห่งนี้ในอดีตเมื่อ 100 ปีก่อนเคยเป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตปูนซีเมนต์บางซื่อของเครือเอสซีจีและห่างไกลจากใจกลางเมืองมาก จึงทำให้เอสซีจีนำพื้นที่มาสร้างเป็นบ้านพักให้กับคนงานและครอบครัว ต่อมาประชากรในพื้นที่มีการขยายครอบครัว จนกระทั่งพื้นที่ดังกล่าวหยุดใช้งานในปีพ.ศ. 2511 จากนั้นประชาชนภายนอกบุกรุกเข้ามาปลูกบ้านเรือนมากขึ้น จนกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ไม่มีทางเข้าออกเป็นของตนเอง สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมทั้งปัญหาขยะและน้ำเน่าเสีย จึงกล่าวได้ว่าความเป็นอยู่ของประชากรในชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่แออัด ขาดความเป็นอยู่ที่ดี ในปัจจุบันชุมชนแห่งนี้รวมประมาณ 250 ครัวเรือน มีจำนวนประชากรราว 1,300 คน แบ่งออกเป็น 5 ชุมชนหลัก ได้แก่ ชุมชนบ้านยาว ชุมชนบ้านยาม ชุมชนบ้านสวน ชุมชนบ้านโคกขาว และชุมชนริมน้ำมันคง (มติชนออนไลน์, 2561)

จากสภาพปัญหานี้เอง เอสซีจี จึงมีแนวคิดต้องการช่วยเหลือคนในชุมชนพื้นที่ทั้งหมด 61 ไร่ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการช่วยเหลือประชาชนให้เข้าถึงที่อยู่อาศัยที่มั่นคงได้มาตรฐาน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางสังคมภายใต้แผนพัฒนาแม่บทการพัฒนาที่อยู่อาศัยระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ทั้งนี้ เอสซีจี ได้นำแผนแม่บทการพัฒนาที่อยู่อาศัยมาใช้ โดย เอสซีจี อาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมกัน “สานพลังประชารัฐ” เพื่อพัฒนาที่อยู่อาศัย และบึงสาธารณะ

ให้เป็นปอดแห่งใหม่ของชาวกรุงเทพฯ ทั้งนี้ เอสซีจี มีนโยบายว่า “เอสซีจี ได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินบึงบางชื้อมากพอแล้ว จึงควรมอบที่ดินคืนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมต่อไป” ซึ่งเอสซีจีได้มอบที่ดินแห่งนี้ให้กรมธนารักษ์เป็นผู้ดูแล และการรถไฟมอบสัญญาเช่าที่ดินให้แก่ เอสซีจี เพื่อใช้เป็นเส้นทางเข้า-ออกของชุมชน ต่อมากระทรวงการคลัง จึงขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อให้โครงการเป็นต้นแบบที่ภาคธุรกิจสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ โดยแต่งตั้งคณะทำงานเข้ามาดำเนินงาน ภายหลังคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการสนับสนุนโครงการดังกล่าวตามที่กระทรวงการคลังเสนอจึงมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการภายใต้ชื่อ “โครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางชื้อ” ในวันที่ 6 กันยายน 2559 โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนชุมชนบึงบางชื้อเป็นหัวใจสำคัญ (นิตยสาร Con magazine, 2560)

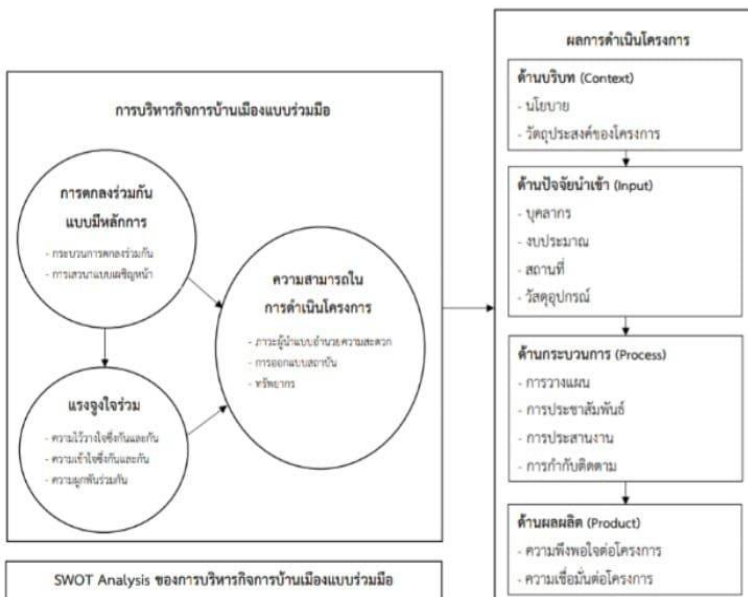
โครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางชื้อ นับว่าเป็นความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ได้แก่ เอสซีจี สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน การรถไฟแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตจตุจักร สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกรมธนารักษ์ (โพสต์ทูเดย์, 2561)

จากการดำเนินงานของหน่วยงาน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือในโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางชื้อ รวมถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ อีกทั้งผลการดำเนินงานในโครงการที่ได้รับจากการบริหารจัดการแบบร่วมมือ ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ทั้งนี้จะทำให้ทราบว่าการดำเนินการราบรื่นหรือไม่ เพื่อให้เกิดการบริหารและการจัดทำบริการสาธารณะแก่ชุมชนอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือในโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ
2. เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือในโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ
3. เพื่อศึกษาผลการดำเนินในโครงการที่ได้รับจากการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ ได้แก่ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน มีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง แบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบไปด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น ตอนที่ 2 การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ ตอนที่ 3 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ และตอนที่ 4 ผลการดำเนินโครงการ

2. การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบไปด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ ตอนที่ 3 ผลการดำเนินโครงการ และตอนที่ 4 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในคณะทำงานปฏิบัติการโครงการสานพลังประชารัฐการพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ ได้แก่ ภาคเอกชน ประกอบไปด้วยผู้จัดการโครงการ และเลขานุการของเอสซีจี ภาครัฐ คือ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาของสำนักงานเขตจตุจักร และภาคประชาชน ซึ่งเป็นประธานสหกรณ์ออมทรัพย์ในแต่ละชุมชน ประกอบด้วย เกษตถสถานบ่อฝรั่งพัฒนา จำกัด บ้านยามม่นคง ริมน้ำม่นคง โชดขาวชุมชนเข้มแข็ง และบ้านสวน จำนวน 8 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง ในประเด็นที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ และผลการดำเนินโครงการ เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนมกราคมจนถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2564

2. การวิจัยเชิงปริมาณ ทำการเก็บแบบสอบถามกับชาวชุมชนบึงบางซื่อ จำนวน 5 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านยาว ชุมชนบ้านยาม ชุมชนบ้านสวน ชุมชนบ้านโชดขาว และชุมชน ริมน้ำม่นคง ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้

สูตรเศรษฐกิจและมอร์แกน จากจำนวน 1,300 คน จนได้กลุ่มอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 297 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกับชาวชุมชนบึงบางซื่อในแต่ละชุมชน เก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ และผลการดำเนินโครงการ ในระหว่างเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจากสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลักในคณะทำงานปฏิบัติการโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึง บางซื่อ ได้แก่ ภาคเอกชน ประกอบไปด้วย ผู้จัดการโครงการ และเลขานุการของเอสซีจี ภาครัฐ คือ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาของสำนักงานเขตจตุจักร และภาคประชาชนซึ่งเป็นประธานสหกรณ์ ออมทรัพย์ในแต่ละชุมชน ประกอบด้วย เกษตกรบ่อฝรั่งพัฒนา จำกัด บ้านยามมั่นคง ริมน้ำมั่นคง โขดชาวชุมชนเข้มแข็ง และบ้านสวน จำนวน 8 คน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ และผลการดำเนินโครงการ หลังจากนั้นนำผลมาสร้างแก่นสาระข้อมูล โดยไม่นำผลการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือมาใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เนื่องจากผู้วิจัยไม่ได้กำหนดแก่นสาระข้อมูลดังกล่าว

2. การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจหาคุณภาพ เลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .67 ถึง 1 (สุวิมล ติรภานันท์, 2551) และหาค่าความเชื่อมั่นที่ .7 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ายอมรับได้ (บุญธรรม กิจปรีตาภิรติ, 2553) หลังจากนั้นจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมกับระดับการปฏิบัติหรือการดำเนินการและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ และการเกิดผลการดำเนิน

โครงการ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามข้อเสนอของบุญชม ศรีสะอาด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2539)

4.51-5.00	ระดับการปฏิบัติ/การดำเนินการ/ความคิดเห็น (ทุกครั้ง/มาก)
3.51-4.50	ระดับการปฏิบัติ/การดำเนินการ/ความคิดเห็น (บ่อยมาก/มาก)
2.51-3.50	ระดับการปฏิบัติ/การดำเนินการ/ความคิดเห็น (ปานกลาง)
1.51-2.50	ระดับการปฏิบัติ/การดำเนินการ/ความคิดเห็น (น้อย)
1.00-1.50	ระดับการปฏิบัติ/การดำเนินการ/ความคิดเห็น (น้อยที่สุด)

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกับผลการดำเนินโครงการ ใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์ตามแนวทางของเพียร์สัน Pearson โดยกำหนดให้เป็นการทดสอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีเกณฑ์แปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ตามแนวทางการพิจารณาของ Zou, Tucali, and Silverman (Zou, Tucali, & Silverman, 2003) ดังนี้

-1.00	มีความสัมพันธ์เชิงลบสมบูรณ์
-.80 ถึง -.99	มีความสัมพันธ์เชิงลบสูง
-.50 ถึง -.79	มีความสัมพันธ์เชิงลบปานกลาง
-.20 ถึง -.49	มีความสัมพันธ์เชิงลบต่ำ
.00	ไม่มีความสัมพันธ์
.20 ถึง .49	มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่ำ
.50 ถึง .79	มีความสัมพันธ์เชิงบวกปานกลาง
.80 ถึง .99	มีความสัมพันธ์เชิงบวกสูง
1.00	มีความสัมพันธ์เชิงบวกสมบูรณ์

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการสานพลังประชารัฐ- การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ กรณีศึกษาชุมชนบึงบางซื่อ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือในโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ จากการวิจัยพบว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือในโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ มีการกำหนดโครงการและดำเนินโครงการร่วมกันระหว่างหน่วยงานผู้ร่วมโครงการ โดยมีเอสซีจี เป็นผู้เปิดโอกาสให้สำนักงานเขตจตุจักร และประธานสหกรณ์ออมทรัพย์ในแต่ละชุมชน เข้ามาบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ โดยอาศัยการพบปะพูดคุยตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ทั้งการเข้ามาสำรวจปัญหา รับฟังความคิดเห็น ปรึกษาหารือแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย จนนำไปสู่การกำหนดโครงการร่วมกัน โดยมีสิ่งจูงใจที่ทำให้หน่วยงานเข้าร่วมโครงการ คือความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ความเข้าใจ และความผูกพันในแต่ละกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ได้แก่ การสำรวจปัญหาชุมชน การสร้างที่อยู่อาศัยและการพัฒนาที่อยู่อาศัย ในขณะที่เอสซีจีได้ใช้ความสามารถในการดำเนินโครงการร่วมกัน ด้วยการแสดงภาวะผู้นำแบบอำนวยความสะดวกชักชวนหรือจูงใจให้หน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาแก้ไขปัญหาระยะที่อยู่อาศัย และรักษาความร่วมมือด้วยการในแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในระหว่างการร่วมมือ เช่น การไล่พื้นที่ โดยเข้ามาชี้แจงให้แต่ละชุมชนเข้าใจร่วมกัน ทำให้หน่วยงานผู้เข้าร่วมโครงการสามารถดำเนินโครงการได้สะดวก ในขณะที่มีการออกแบบสถาบันให้เป็นเครือข่ายด้วยการจัดเวทีประชาคมเพื่อใช้เป็นสถานที่แลกเปลี่ยนในการสื่อสารขั้นตอนการดำเนินงานให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้ทราบและเข้าใจอย่างชัดเจน รวมถึงมีการกำหนดระยะเวลา ทั้งก่อนและหลังสิ้นสุดโครงการ ส่วนการสนับสนุนทรัพยากรมีข้อจำกัด โดยมีสาเหตุมาจากการขาดการสนับสนุนเงินทุนและเครื่องมือเทคโนโลยีของภาคประชาชนที่จะต้องกู้เงินและนำเข้า

เพื่อมาสนับสนุนโครงการ ขณะที่ การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือในโครงการ
สานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บางซื่อ สามารถนำมาแสดงตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิจัยการดำเนินการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติ/ ดำเนินการ/ ความคิดเห็น
การดำเนินการค้นหาปัญหาร่วมกัน	3.68	0.97	น้อยมาก
การดำเนินการปรึกษาหารือร่วมกัน	3.78	0.95	น้อยมาก
การดำเนินการกำหนดโครงการร่วมกัน	3.79	0.94	น้อยมาก
การดำเนินการระดมการตกลงร่วมกัน	3.75	0.77	น้อยมาก
การดำเนินการพบปะกันเพื่อค้นหาปัญหาร่วมกัน	3.72	0.88	น้อยมาก
การดำเนินการพบปะกันเพื่อปรึกษาหารือร่วมกัน	3.93	0.85	น้อยมาก
การดำเนินการพบปะกันเพื่อกำหนดโครงการ ร่วมกัน	3.76	0.82	น้อยมาก
การดำเนินการพบปะกันเพื่อตกลงร่วมกัน	3.80	0.69	น้อยมาก
การดำเนินการตกลงร่วมกัน	3.80	0.68	น้อยมาก
การเกิดความไว้วางใจหน่วยงานอื่น	4.09	0.73	มาก
การเกิดความคาดหวังว่าหน่วยงานอื่นจะ ไว้วางใจ	4.04	0.79	มาก
การเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน	4.06	0.68	มาก

ตารางที่ 1 ผลการวิจัยการดำเนินการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ/ ดำเนินการ/ ความคิดเห็น
การเกิดการยอมรับเหตุผลของการร่วมมือ	4.57	0.57	มากที่สุด
การเกิดความคาดหวังว่าหน่วยงานอื่นจะยอมรับการร่วมมือ	4.66	0.55	มากที่สุด
การเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน	4.62	0.50	มากที่สุด
การเกิดความผูกพันต่อการสำรวจปัญหา	3.71	0.75	มาก
การเกิดความผูกพันต่อการร่วมปลูกสร้างที่อยู่อาศัย	4.04	0.74	มาก
การเกิดความผูกพันต่อการพัฒนาที่อยู่อาศัย	4.10	0.78	มาก
การเกิดความผูกพันต่อการร่วมมือ	3.95	0.62	มาก
การเกิดแรงจูงใจในการร่วมโครงการ	4.08	0.60	มาก
การเกิดความสามารถในการชักชวนจูงใจ	3.89	0.71	มาก
การเกิดความสามารถในการแก้ไขความขัดแย้ง	3.82	0.73	มาก
การเกิดภาวะผู้นำแบบอำนวยความสะดวก	3.86	0.64	มาก
การเกิดโอกาสการมีส่วนร่วมโครงการ	3.87	0.69	มาก
การเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	3.60	0.77	มาก
การเกิดความชัดเจนในการสื่อสารโครงการ	3.73	0.85	มาก
การเข้าร่วมโครงการตามระยะเวลาการร่วมมือ	3.67	0.96	มาก
การดำเนินการออกแบบเครือข่ายความร่วมมือ	3.72	0.62	มาก
การร่วมสนับสนุนเงินทุน	3.79	0.71	มาก
การร่วมสนับสนุนเวลา	4.04	0.70	มาก
การร่วมสนับสนุนเครื่องมือหรือเทคโนโลยี	3.37	0.86	ปานกลาง
การร่วมสนับสนุนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ	3.50	0.99	ปานกลาง
การสนับสนุนทรัพยากร	3.67	0.61	มาก
การเกิดความสามารถในการดำเนินโครงการร่วมกัน	3.83	0.62	มาก
การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ	3.91	0.60	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$, S.D.=0.60) แต่บางตัวย่อยไม่ได้เกิดขึ้นมาก ได้แก่ เครื่องมือหรือเทคโนโลยี ($\bar{X}=3.37$, S.D.=0.86) และความรู้ ความสามารถ ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.99)

2. เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ พบว่า การตกลงร่วมกัน จุดแข็งเกิดการวางแผนทำให้เป้าหมายมีความชัดเจน จุดอ่อนการพูดคุยของหน่วยงานมีความยุ่งยากมาก โอกาสทุกหน่วยงานเกิดการวางแผนให้มีความเหมาะสม อุปสรรคไม่มีความคล่องตัวในการบริหารงาน ขณะที่แรงจูงใจร่วม มีจุดแข็งหน่วยงานเกิดความเข้าใจพื้นที่ จุดอ่อนการสื่อสารไม่ค่อยมีความชัดเจน โอกาสหน่วยงานต่างเข้ามาทำให้ชาวบ้านมีความสนใจในการพัฒนาที่อยู่อาศัย อุปสรรคบางคนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของหน่วยงาน ส่วนความสามารถในการดำเนินโครงการร่วมกัน จุดแข็งหน่วยงานมีความรู้ความสามารถในแต่ละด้าน จุดอ่อนมีกฎระเบียบทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม โอกาสหน่วยงานเข้ามาดูแลช่วยเหลือต่าง ๆ เอื้อให้ทุกคนดำเนินงานได้สะดวก และอุปสรรคการร่วมมือ ชาวบ้านเกิดความกังวลต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สามารถจำแนกเป็นประเด็นปัจจัยภายใน-ภายนอก ได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน-ภายนอก การบริหารกิจการบ้านเมืองร่วมมือ

การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ	ปัจจัยภายใน		ปัจจัยภายนอก	
	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
1. การตกลงร่วมกัน	เกิดการวางแผนทำให้เป้าหมายมีความชัดเจน	การพูดคุยของหน่วยงานมีความยุ่งยาก	ทุกหน่วยงานเกิดการวางแผนร่วมกันให้มีความเหมาะสม	ไม่มีความคล่องตัวในการบริหารงาน
2. แรงจูงใจร่วม	หน่วยงานเกิดความเข้าใจพื้นที่	การสื่อสารไม่ค่อยมีความชัดเจน	หน่วยงานต่างเข้ามาทำให้ชาวบ้านมีความสนใจในการพัฒนาที่อยู่อาศัย	บางคนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของหน่วยงาน
3. ความสามารถในการดำเนินโครงการร่วมกัน	หน่วยงานมีความรู้ความสามารถในแต่ละด้าน	กฎระเบียบทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม	หน่วยงานเข้ามาดูแลช่วยเหลือต่าง ๆ เอื้อให้ทุกคนดำเนินงานได้สะดวก	การร่วมมือชาวบ้านเกิดความกังวลต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

3. เพื่อศึกษาผลการดำเนินโครงการที่ได้รับจากการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ ได้แก่ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) จากการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านบริบท (Context) ผู้เข้าร่วมโครงการเห็นตรงกันว่าสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล สามารถตอบสนองความต้องการ และวัตถุประสงค์สามารถปฏิบัติได้จริง

ดังกล่าวว่า “แน่นอน สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ทำให้คนในชุมชนมีที่อยู่อาศัย เป็นของตัวเอง ได้สภาพแวดล้อมที่ดี และมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ผู้เข้าร่วมโครงการเห็นตรงกันว่าบุคลากรมีการแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบชัดเจน ส่วนงบประมาณที่ใช้พัฒนาที่อยู่อาศัยเพียงพอบางชุมชน ดังคำที่กล่าวว่า “เพียงพอ เพราะหน่วยงานมีการคำนวณมาก่อนหน้านี้แล้ว” แต่บางชุมชน ไม่เพียงพอ ต้องเพิ่มงบประมาณถมที่ดิน และสาธารณูปโภค ดังคำที่ว่า “ไม่เพียงพอ เพราะยังถมที่ดินน้อย และชาวบ้านต้องต่อหม้อไฟ น้ำประปามาใช้กันเอง” ส่วนสถานที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาชุมชน และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้พัฒนาที่อยู่อาศัยเพียงพอ

ด้านกระบวนการ (Process) ผู้เข้าร่วมโครงการเห็นว่าการบริหารกิจการบ้านเมือง แบบร่วมมือมีการวางแผน ประชุมชี้แจงชัดเจน มีการประสานงานสม่ำเสมอ และมีการกำกับติดตามต่อเนื่อง ดังคำที่กล่าวว่า “สม่ำเสมอ เพราะเอสซีจีจะวางแผนประชุมชี้แจง ประสานงาน แล้วเราต้องรายงานความก้าวหน้าทุกไตรมาสให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง”

ด้านผลผลิต (Product) ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจ และเชื่อมั่นว่าจะสามารถยกระดับพื้นที่ให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ดังคำที่กล่าวว่า “เราพึงพอใจและเชื่อมั่นมากที่หน่วยงานร่วมมือทำได้ถึงขนาดนี้ทำให้ชุมชนได้มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง อีกทั้งสามารถต่อยอดพื้นที่แห่งนี้เป็นวิสาหกิจชุมชนได้”

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผลการดำเนินโครงการมีความสอดคล้องในแต่ละด้าน แต่งบประมาณที่ใช้ในการสนับสนุนพัฒนาที่อยู่อาศัยเพียงพอเป็นบางประเภท

ขณะที่ ผลการดำเนินโครงการที่ได้รับจากการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ สามารถนำมาแสดงตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิจัยผลการดำเนินโครงการ

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
การเกิดความสอดคล้องนโยบายของรัฐบาล	3.74	0.81	มาก
การเกิดความตอบสนองความต้องการของชุมชน	3.96	0.73	มาก
การเกิดความเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่	4.07	0.67	มาก
การเกิดความชัดเจนของโครงการ	3.97	0.76	มาก
การเกิดด้านบริบท (Context)	3.98	0.66	มาก
การเกิดความรับผิดชอบของบุคลากร	3.98	0.70	มาก
การเกิดการสนับสนุนงบประมาณ	2.65	0.89	ปานกลาง
การเกิดความเหมาะสมสถานที่	3.95	0.68	มาก
การเกิดการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์	4.06	0.68	มาก
การเกิดด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	3.76	0.66	มาก
การเกิดการวางแผน ประชุมชี้แจง	3.85	0.76	มาก
การเกิดการประชาสัมพันธ์	4.20	0.70	มาก
การเกิดการประสานงาน	3.78	0.79	มาก
การเกิดการกำกับติดตาม	4.12	0.71	มาก
การเกิดด้านกระบวนการ (Process)	3.98	0.64	มาก
การเกิดความพึงพอใจต่อการพัฒนาที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อม	4.19	0.70	มาก
การเกิดความพึงพอใจต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.88	0.68	มาก
การเกิดความเชื่อมั่นต่อการยกระดับพื้นที่	4.03	0.68	มาก
การเกิดความเชื่อมั่นต่อการยอมรับของคนในชุมชน	4.17	0.71	มาก
การเกิดด้านผลผลิต (Product)	4.03	0.68	มาก
ผลการดำเนินโครงการ	3.94	0.61	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ผลการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.61) แต่พิจารณาเป็นรายตัวแปรย่อย พบว่า บางตัวแปรย่อยไม่ได้เกิดขึ้นในระดับมาก ได้แก่ งบประมาณ เกิดขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.65$, S.D.=0.89)

ดังนั้น จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกับผลการดำเนินโครงการได้ ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ค่า r	ค่า p.	ผลการศึกษา
การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินโครงการ	.90	0.00**	มีความสัมพันธ์เชิงบวกสูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 ผลการวิจัยการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินโครงการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่มีค่าเชิงบวกสูงคือ .90

อภิปรายผล

1. การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือในโครงการสานพลังประชารัฐ-การพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ โดยภาพรวม พบว่า โครงการมีการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ ได้แก่ การตกลงร่วมกัน แรงจูงใจร่วม และความสามารถในการดำเนินโครงการร่วมกัน ระหว่างเอสซีจี สำนักงานเขตจตุจักร และประธานสหกรณ์ออมทรัพย์แต่ละชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของวสันต์ ศรีสมพงศ์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการแบบร่วมมือในโครงการคลองหมอนนา ตำบลลำแดง จังหวัดสงขลา พบว่า ดำเนินการด้วย

การตกลงร่วมกัน และอาศัยแรงจูงใจร่วม ทำให้เกิดความสามารถระหว่างองค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม

2. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ โดยภาพรวมพบว่า การตกลงร่วมกัน จุดแข็งเป้าหมายมีความชัดเจน จุดอ่อน การพูดคุย มีความยุ่งยาก โอกาสทุกหน่วยงานเกิดการวางตัวบุคคล อุปสรรคไม่มีความคล่องตัว ขณะที่แรงจูงใจร่วม จุดแข็งมีความเข้าใจพื้นที่ จุดอ่อนการสื่อสารไม่ค่อยชัดเจน โอกาสชาวบ้าน มีความสนใจที่จะพัฒนาที่อยู่อาศัย อุปสรรคบางคนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ส่วนความสามารถ ในการดำเนินโครงการร่วมกัน จุดแข็งหน่วยงานมีความรู้ความสามารถในแต่ละด้าน จุดอ่อน ทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ โอกาสหน่วยงานดูแลช่วยเหลือทำให้การดำเนินงาน ได้สะดวก และอุปสรรคชาวบ้านมีความกังวลต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งงานวิจัยที่ผ่านมา ยังไม่ได้มีการค้นพบ

3. ผลการดำเนินโครงการที่ได้รับจากการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ โดยภาพรวม พบว่า มีความสอดคล้องในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต สอดคล้องกับงานวิจัย Rasha Elshaheli Elhage (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Assessment Practices of students with learning disabilities in Lebanese private schools: A National survey พบว่า ด้านบริบทนโยบายของโรงเรียนสอดคล้องกับ แนวทางปฏิบัติร่วมกัน ด้านปัจจัยนำเข้าผู้บริหารและครูเข้าร่วมกิจกรรมเพียงพอ ด้าน กระบวนการมีการวางแผน ประชุมชี้แจงเหมาะสมที่สุด ด้านผลผลิตผู้บริหารและครู มีความพึงพอใจต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ควรจะประสานงานหรือแนะนำคนในชุมชน ให้เกิดความเข้าใจในการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยในแต่ละชุมชนบ้าง

เอกสารอ้างอิง

- จุฬารัตน์ คนเพียร. (2558). *คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา* [วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตยสาร Cons magazine. (2560). *โครงการสานพลังประชารัฐ เอสซีจีกับการพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ*. [http://www.consmag.com/th/articles/โครงการสานพลังประชารัฐ เอสซีจีกับการพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ](http://www.consmag.com/th/articles/โครงการสานพลังประชารัฐ_เอสซีจีกับการพัฒนาพื้นที่บึงบางซื่อ)
- บุญชม ศรีสะอาด. (2539). การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า. *วารสารการวัดผลประมาณค่า*, 2(1), 66-68.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับ การวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). ศรีอนันต์การพิมพ์.
- โพสทูเดย์. (2561). *สานพลังประชารัฐบึงบางซื่อ ผนึกกำลังฟื้นฟูชุมชนแออัดสู่ชุมชนต้นแบบ*. <https://www.posttoday.com/pr/547483>
- มติชนออนไลน์. (2561). *บึงบางซื่อ ต้นแบบการพัฒนาวิถีประชารัฐ*. [https://www.matichon.co.th/local/quality life/news_921968](https://www.matichon.co.th/local/quality%20life/news_921968)
- วสันต์ ศรีสมพงศ์. (2559). *การบริหารจัดการแบบร่วมมือในโครงการคลองหมอนนา ตำบลรำแดง อำเภอลำลูกขัน จังหวัดสงขลา* [วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศมานันท์ ทองธรรมชาติ และสุชม เฉลยทรัพย์. (2557). ยุทธศาสตร์การสื่อสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 10(2), 25-32.
- สุวิมล ติรกานันท์. (2551). *การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

-
- Rasha Elseheli Elhage. (2014). *Assessment Practices of students with learning disabilities in Lebanese private schools: A National survey*. Doctorial dissertation, University of Wayne State, Evaluation and Research.
- Zou, K. H., Tuncali, K., & Silverman, S. G. (2003). Correlation and simple linear regression. *Radiology*, 227(3), 617-628.

Author

Mr. Watcharapon Suksamran
Public Administration Program, Faculty of Political Science
Thammasat University.
2, Prachan Road, Phra Nakorn, Bangkok 10200, Thailand.
Tel: 065-5539147 E-mail: watcharapon543063@hotmail.com